

הזהר פרק רביעי בבא מציעא

ס

עין משפט
ג' מצוה

ואין ליל חדשים בישינו. פסק למטר לו ישינו לא יערב בהן
חדשים שהישינו יבישו ועשוין קמה יותר מן החדשים: מפני
שמשיבו. קשה משבחה את הכך לפיכך פסקו עמו ר' מערב
בן קשה [ב] דוקא קמי קשה ברך ולא ר' בן קשה עמו קשה
לא יערב. בן את הרך [ג] וכן אין לר' לומר
לומר חדשים בישינו דוקא, אבל ישינו
בחדשים שפיר' דמי: אין מערבין
שמרי יין ביין. בגמרא מפרש לה:
יפלטו בחנוט פרוטה פרוטה:
אלא איכ' סודישו. לכל אחד ואחד
מין שמרי מערבין בו. ולא לפגר:
ימכרש בידו ואף על פי שמודישו:
לפי שאינו לוקמו אלף לרמוס.
ולמכרו בחנוט: מקום שנהנו לסתיל
מים ביין יפילו. דכיון שנהנו אין כאן
טעות שכל הייטת בחזקת כן: בספר
נוטל מחמת גרנוס וכו'. שהכל יודעין
בו שלא גדלו בשדותיו ומכני אדם
הרבה לוקח ובחזקת כן לוקחין:
מגורס = אורג שאוגרין בו הבואה,
גורן הוא שדשן וזרין בו את
הבואה ודרך הגר לקנות מצעלי
בתיס בשעת הגורן ולהכניס למגורה
שלו: שלא יסכוין לערב. ולהוליא
קול לקנות הרוב ממקום שרוב לערב
בו ממקום אחר ושכניו כבורין של
הפירות מחמתו מקום: ג' ס"ר אין
לר' לומר חדשים מערבין. סוף
בסלע: וישנוט משלש. סוף בסלע:
דאין מערבין. חדשות בישינו הואיל
ובחזקת ישנוט מוכרן נמלא מאכרו
ומוכר לו זולתו בחזקת יקרות: אלף
לפי' חדשים משלש וישנוט מערבין
אין מערבין. ואע"פ שהחדשות
יקרות מן: מפני שאדם רוצה לישנו.
מפני שפילוי דמיך של החדשות אין
מפני שהן עובות בטעות אלף שאדם
רוצה לישנו, והנה שפסקו עמו על הישינו
אין רוצה לישן לפיכך אסור לערב
בהן חדשות ואפי' מעלות בדמים: פ"א
למרי. זאת אומרה כל עדאכמו הדא:
באפס סלע. מדיהב טעם למילתי' מפני
שמשיבו ואין לגמס בדבר ונקט
בה למתני' בחמת ש"מ כל היכא
דחני בחמת הלכה ואין לחסם ולגמס
בדבר: ובין פגיטו שנו. דמשביחו
שמוכסין זה עם זה ועששים טעם
אחד אבל לאחר הגיותו שכר קלט
כל אחד ריחו וטעמו אין משביחו אלף
פוגמו: ידעני. הכל יודעים שהזקוק
לערב: בדבר טעמם. שאדם טועם
קודם שלקחו ויטל להבחין שנתערב
בו: ופ"א מדמני פיסא. ומפליג בין

ואין צריך לומר חדשים בישינו, באמת
אמרו בין התירו לערב קשה ברך מפני שהוא
משביחו: אין מערבין שמרי יין ביין אבל נותן
לו את שמריו. ימי שנתערב מים ביינו לא
ימכרנו בחנות אלא אי"ב תודיעו ולא לתגר
אע"פ שהודיעו שאינו אלא לרמות בו. מקום
שנהגו להטיל מים ביין ישילו. יהתגר נוטל
מה' גרנות ונותן לתוך מגורה אחת, מה'
גיתות ונותן לתוך פיסום אחד ובלבד שלא
יהא מחבין לערב: ג' ת"ו אין ציל ואחדשות
מארבע וישנות משלש דאין מערבין אלא
אפילו חדשות משלש וישנות מארבע אין
מערבין מפני שאדם רוצה לישנו: באמת
אמרו בין התירו לערב קשה ברך מפני
שהוא משביחו (וכו'): א"ר אלעזר עדא
אמרה *כל באמת אמרו הלכה היא אמר
ר"י וביין הגיתות שנו, והאידינא דקא מערבי
שלא בין הגיתות - אמר רב פפא דידעי' וקא
מחלי רב אחא בריה דרב איקא אמר דא
מני רבי אחא היא דתניא רבי אחא מחיר
בדבר הנמסע: ואין מערבין שמרי יין ביין
אבל נותן לו את שמריו (וכו'): והוא אמרת
רישא אין מערבין כלל, וכי תימא מאי ג' נותן
לו את שמריו - דקא מודע ליה, הא מדתני
סיפא וצ"ל ימכרנו בחנות אלא אי"ב מודיעו, וצ"ל
דרישא אע"פ בלא מודע ליה? אמר רב יהודה ה"ק אין מערבין שמרים של
אמש בשל יום ולא של יום בשל אמש, אבל נותן לו את שמריו תניא נמי
הכי רבי יהודה אומר השופה יין לחבירו ה"ו לא יערב של אמש בשל יום
ולא של יום בשל אמש, אבל מערב של אמש בשל אמש ושל יום בשל
יום: מי שנתערב מים ביינו ה"ו לא ימכרנו בחנות אלא אי"ב מודיעו וכו':
בבא, אייתו ליה חמרא מתנותא, מוגיה, טעמיה לא הוה בסים, שדריה
לחנותא. א"ל אביי, והא אנו תנו ולא לתגר אע"פ שהודיעו א"ל מונא דירי
מודע ידע וכו' תימא דמפי ומחיליה ומזבין ליה אי"ב אין לדבר סוף:
מקום שנהגו להטיל מים ביין ישילו וכו': תנא למחצה לשלש ולרביעין
אמר רב [ג] ובין הגיתות שנו: מתני' רבי יהודה אומר לא יחלק החנוני
קליות ואגווין לחינוקות מפני שהוא מרגילן לבא אצלו וחבמים מתירין
ולא יפחות את השער, וחב"א יזכור לטוב. לא יבור את הגרסיין דברי
אבא שאול וחבמים מתירין ומודים שלא יבור מועד פי מגורה שאינו אלא
כגונב את העין. אין מפרכסין, לא את האדם ולא את הבהמה ולא את הכלבים:
ג' מאי טעמיה דרבנן? דאמר ליה אנא מפליגנא אמגווי ואת פליגי
שיסקי: ולא יפחות את השער וחב"א זכור לטוב וכו': מאי מעמא דרבנן?
משום

ואין ליל חדשים בישינו. פסק למטר לו ישינו לא יערב בהן
חדשים שהישינו יבישו ועשוין קמה יותר מן החדשים: מפני
שמשיבו. קשה משבחה את הכך לפיכך פסקו עמו ר' מערב
בן קשה [ב] דוקא קמי קשה ברך ולא ר' בן קשה עמו קשה
לא יערב. בן את הרך [ג] וכן אין לר' לומר
לומר חדשים בישינו דוקא, אבל ישינו
בחדשים שפיר' דמי: אין מערבין
שמרי יין ביין. בגמרא מפרש לה:
יפלטו בחנוט פרוטה פרוטה:
אלא איכ' סודישו. לכל אחד ואחד
מין שמרי מערבין בו. ולא לפגר:
ימכרש בידו ואף על פי שמודישו:
לפי שאינו לוקמו אלף לרמוס.
ולמכרו בחנוט: מקום שנהנו לסתיל
מים ביין יפילו. דכיון שנהנו אין כאן
טעות שכל הייטת בחזקת כן: בספר
נוטל מחמת גרנוס וכו'. שהכל יודעין
בו שלא גדלו בשדותיו ומכני אדם
הרבה לוקח ובחזקת כן לוקחין:
מגורס = אורג שאוגרין בו הבואה,
גורן הוא שדשן וזרין בו את
הבואה ודרך הגר לקנות מצעלי
בתיס בשעת הגורן ולהכניס למגורה
שלו: שלא יסכוין לערב. ולהוליא
קול לקנות הרוב ממקום שרוב לערב
בו ממקום אחר ושכניו כבורין של
הפירות מחמתו מקום: ג' ס"ר אין
לר' לומר חדשים מערבין. סוף
בסלע: וישנוט משלש. סוף בסלע:
דאין מערבין. חדשות בישינו הואיל
ובחזקת ישנוט מוכרן נמלא מאכרו
ומוכר לו זולתו בחזקת יקרות: אלף
לפי' חדשים משלש וישנוט מערבין
אין מערבין. ואע"פ שהחדשות
יקרות מן: מפני שאדם רוצה לישנו.
מפני שפילוי דמיך של החדשות אין
מפני שהן עובות בטעות אלף שאדם
רוצה לישנו, והנה שפסקו עמו על הישינו
אין רוצה לישן לפיכך אסור לערב
בהן חדשות ואפי' מעלות בדמים: פ"א
למרי. זאת אומרה כל עדאכמו הדא:
באפס סלע. מדיהב טעם למילתי' מפני
שמשיבו ואין לגמס בדבר ונקט
בה למתני' בחמת ש"מ כל היכא
דחני בחמת הלכה ואין לחסם ולגמס
בדבר: ובין פגיטו שנו. דמשביחו
שמוכסין זה עם זה ועששים טעם
אחד אבל לאחר הגיותו שכר קלט
כל אחד ריחו וטעמו אין משביחו אלף
פוגמו: ידעני. הכל יודעים שהזקוק
לערב: בדבר טעמם. שאדם טועם
קודם שלקחו ויטל להבחין שנתערב
בו: ופ"א מדמני פיסא. ומפליג בין

הדרן עלך הזהר

הדרן עלך הזהר
הגרות הר"א
[א] נמי ת"ר אלף כו"י
כ"ג גרסתא כ"יף להסוף
ור"ל דלף יערב לו ישינו
בחדשים ועל רישא
דמתני' (ועמ"ש רבינו
כ"ח"ט ס"י ר"כ"ח):
[ב] רש"י ד"ה מספי.
ודוקא כו"י. כ"ג אלף
הרש"ש לא כתב כן:
[ג] ש"ס וכן כו"י. כ"ג
אלף כ"יף חולק פ"ו
ולכן אמרה המתני'
דוקא על יין וכן פ'
הרש"ש.

הדרן עלך הזהר
הגרות הר"א
[א] נמי ת"ר אלף כו"י
כ"ג גרסתא כ"יף להסוף
ור"ל דלף יערב לו ישינו
בחדשים ועל רישא
דמתני' (ועמ"ש רבינו
כ"ח"ט ס"י ר"כ"ח):
[ב] רש"י ד"ה מספי.
ודוקא כו"י. כ"ג אלף
הרש"ש לא כתב כן:
[ג] ש"ס וכן כו"י. כ"ג
אלף כ"יף חולק פ"ו
ולכן אמרה המתני'
דוקא על יין וכן פ'
הרש"ש.

הדרן עלך הזהר
הגרות הר"א
[א] נמי ת"ר אלף כו"י
כ"ג גרסתא כ"יף להסוף
ור"ל דלף יערב לו ישינו
בחדשים ועל רישא
דמתני' (ועמ"ש רבינו
כ"ח"ט ס"י ר"כ"ח):
[ב] רש"י ד"ה מספי.
ודוקא כו"י. כ"ג אלף
הרש"ש לא כתב כן:
[ג] ש"ס וכן כו"י. כ"ג
אלף כ"יף חולק פ"ו
ולכן אמרה המתני'
דוקא על יין וכן פ'
הרש"ש.

הדרן עלך הזהר
הגרות הר"א
[א] נמי ת"ר אלף כו"י
כ"ג גרסתא כ"יף להסוף
ור"ל דלף יערב לו ישינו
בחדשים ועל רישא
דמתני' (ועמ"ש רבינו
כ"ח"ט ס"י ר"כ"ח):
[ב] רש"י ד"ה מספי.
ודוקא כו"י. כ"ג אלף
הרש"ש לא כתב כן:
[ג] ש"ס וכן כו"י. כ"ג
אלף כ"יף חולק פ"ו
ולכן אמרה המתני'
דוקא על יין וכן פ'
הרש"ש.

ואין ליל חדשים בישינו. פסק למטר לו ישינו לא יערב בהן
חדשים שהישינו יבישו ועשוין קמה יותר מן החדשים: מפני
שמשיבו. קשה משבחה את הכך לפיכך פסקו עמו ר' מערב
בן קשה [ב] דוקא קמי קשה ברך ולא ר' בן קשה עמו קשה
לא יערב. בן את הרך [ג] וכן אין לר' לומר
לומר חדשים בישינו דוקא, אבל ישינו
בחדשים שפיר' דמי: אין מערבין
שמרי יין ביין. בגמרא מפרש לה:
יפלטו בחנוט פרוטה פרוטה:
אלא איכ' סודישו. לכל אחד ואחד
מין שמרי מערבין בו. ולא לפגר:
ימכרש בידו ואף על פי שמודישו:
לפי שאינו לוקמו אלף לרמוס.
ולמכרו בחנוט: מקום שנהנו לסתיל
מים ביין יפילו. דכיון שנהנו אין כאן
טעות שכל הייטת בחזקת כן: בספר
נוטל מחמת גרנוס וכו'. שהכל יודעין
בו שלא גדלו בשדותיו ומכני אדם
הרבה לוקח ובחזקת כן לוקחין:
מגורס = אורג שאוגרין בו הבואה,
גורן הוא שדשן וזרין בו את
הבואה ודרך הגר לקנות מצעלי
בתיס בשעת הגורן ולהכניס למגורה
שלו: שלא יסכוין לערב. ולהוליא
קול לקנות הרוב ממקום שרוב לערב
בו ממקום אחר ושכניו כבורין של
הפירות מחמתו מקום: ג' ס"ר אין
לר' לומר חדשים מערבין. סוף
בסלע: וישנוט משלש. סוף בסלע:
דאין מערבין. חדשות בישינו הואיל
ובחזקת ישנוט מוכרן נמלא מאכרו
ומוכר לו זולתו בחזקת יקרות: אלף
לפי' חדשים משלש וישנוט מערבין
אין מערבין. ואע"פ שהחדשות
יקרות מן: מפני שאדם רוצה לישנו.
מפני שפילוי דמיך של החדשות אין
מפני שהן עובות בטעות אלף שאדם
רוצה לישנו, והנה שפסקו עמו על הישינו
אין רוצה לישן לפיכך אסור לערב
בהן חדשות ואפי' מעלות בדמים: פ"א
למרי. זאת אומרה כל עדאכמו הדא:
באפס סלע. מדיהב טעם למילתי' מפני
שמשיבו ואין לגמס בדבר ונקט
בה למתני' בחמת ש"מ כל היכא
דחני בחמת הלכה ואין לחסם ולגמס
בדבר: ובין פגיטו שנו. דמשביחו
שמוכסין זה עם זה ועששים טעם
אחד אבל לאחר הגיותו שכר קלט
כל אחד ריחו וטעמו אין משביחו אלף
פוגמו: ידעני. הכל יודעים שהזקוק
לערב: בדבר טעמם. שאדם טועם
קודם שלקחו ויטל להבחין שנתערב
בו: ופ"א מדמני פיסא. ומפליג בין

הדרן עלך הזהר
הגרות הר"א
[א] נמי ת"ר אלף כו"י
כ"ג גרסתא כ"יף להסוף
ור"ל דלף יערב לו ישינו
בחדשים ועל רישא
דמתני' (ועמ"ש רבינו
כ"ח"ט ס"י ר"כ"ח):
[ב] רש"י ד"ה מספי.
ודוקא כו"י. כ"ג אלף
הרש"ש לא כתב כן:
[ג] ש"ס וכן כו"י. כ"ג
אלף כ"יף חולק פ"ו
ולכן אמרה המתני'
דוקא על יין וכן פ'
הרש"ש.

